

Βασίλης Γάτσιος, Χρήστος Τασιάκος *

Αναστάτωση προκλήθηκε στο πολιτικό σκηνικό από την πρωτοβουλία της πρόεδρου της Βουλής, Ζωής Κωνσταντοπούλου, να προχωρήσει σε συγκρότηση επιτροπής για το λογιστικό έλεγχο του δημόσιου χρέους. Όλα τα αστικά, αντιπολιτευόμενα, μνημονιακά κόμματα εξέφρασαν τη σφοδρή αντίθεσή τους στη δημιουργία της επιτροπής. Ο πρωθυπουργός παραβρέθηκε στην εναρκτήρια εκδήλωση χωρίς να μιλήσει. Η κυβέρνηση δεν εξέδωσε ανακοίνωση. Ο Γ. Βαρουφάκης τάχθηκε ανοιχτά κατά της επιτροπής. Η παρουσία και κυρίως η ομιλία του πρόεδρου της Δημοκρατίας δείχνει πως κομμάτια της αστικής τάξης, για τους δικούς τους λόγους, ενδιαφέρονται για τη διαγραφή ενός μέρους του χρέους.

Ο άνθρωπος έχει την τάση να προσεγγίζει «τα πράγματα» όσο πιο απλά γίνεται, μακριά από τη πολυπλοκότητά τους που απαιτεί κόπο. Η συζήτηση στην κοινωνία και στην Αριστερά άνοιξε μέσα σε μια πραγματικότητα που επιμένει να είναι σύνθετη.

Το «παράξενο» είναι ότι όλοι ή σχεδόν όλοι κρίνουν την επιτροπή με κέντρο και βασικό κριτήριο, αν όχι αποκλειστικό, την κυβέρνηση. Η κυβέρνηση όμως είναι ένας, βασικός, παράγοντας που δρα. Οι άλλοι είναι το ίδιο το κίνημα, παρά τη συνεχιζόμενη προσωρινή οπισθοχώρηση του, οι αντιθέσεις εντός της αστικής τάξης ανάμεσα κυρίως στα τμήματα της που χτυπιούνται ιδιαίτερα από την κρίση και σε αυτά που θησαυρίζουν, οι διαφορετικές πολιτικές ή και προσωπικές επιδιώξεις εντός των ίδιων κομμάτων. Φυσικά τίποτε δεν γίνεται τυχαία, αλλά αυτό δε σημαίνει ότι όλα είναι «στημένα» από «παντοδύναμα» επιτελεία.

Ποια πρέπει να είναι η στάση μας σχετικά με την Επιτροπή Αληθείας Δημοσίου Χρέους; Για να απαντήσουμε σ αυτό πρέπει να δούμε το χαρακτήρα και το σκοπό της. Σύμφωνα με τις διακηρύξεις της επιτροπής σκοπός της είναι η θεμελίωση επιχειρημάτων για το χαρακτηρισμό ενός ποσοστού του χρέους ως παράνομου, επαχθούς, απεχθούς και επονείδιστου.

Ο σκοπός αυτός είναι ανταγωνιστικός, έρχεται σε σύγκρουση με το δικό μας στόχο που είναι η στάση πληρωμών και η μονομερής διαγραφή όλου του δημόσιου χρέους; Από πού μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα πως η αποκάλυψη πως ένα μέρος του χρέους είναι επαχθές, ή αντισυνταγματικό, ή κομπιναδόρικο, έρχεται σε σύγκρουση με το γενικότερο στόχο και δεν τον διευκολύνει δημιουργώντας ταυτόχρονα νέες δυσκολίες;

Η επιτροπή κινείται εξ αρχής χωρίς να αποκλείει την πληρωμή ενός μέρους του χρέους και έχει διαφορετική ιδεολογική και πολιτική αφετηρία και κατεύθυνση από αυτήν της ανατρεπτικής Αριστεράς.

Στον καπιταλισμό, έστω και στον μάταια επιδιωκόμενο «καπιταλισμό με ανθρώπινο πρόσωπο», οι επιτροπές λογιστικού έλεγχου προτείνουν τη διαγραφή χρέους με όρους οικονομικής διαχείρισης (όχι με ιδεολογικούς και συγκρουσιακούς όρους), διεθνούς δικαίου κλπ και πάντα εντός του αστικού πλαισίου.

Αφού λοιπόν η Επιτροπή Αληθείας Δημοσίου Χρέους κινείται σε διαφορετική ιδεολογικοπολιτική

κατεύθυνση μήπως πρέπει να είμαστε εχθρικοί απέναντί της; Κατά τη γνώμη μας πρέπει να είμαστε δύσπιστοι, αλλά όχι αντίθετοι απέναντί της. Όταν χρειαστεί, καθώς αναπροσαρμόζεται ραγδαία η πολιτική της κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας, θα απαντήσουμε πολιτικά σε τυχόν κυβερνητικές παρεμβάσεις. Θα πρέπει όμως να την αντιμετωπίσουμε με αυτοπεποίθηση και επιδίωξη να την αξιοποιήσουμε στην πάλη μας για τη μονομερή διαγραφή του χρέους. Γιατί;

Διότι πρώτο: Ο στόχος της, έρχεται αυτή τη στιγμή, σε αντίθεση με την κυβέρνηση, η οποία δηλώνει ευθαρσώς ότι θα πληρώνει στο διηνεκές το δημόσιο χρέος στους τοκογλύφους εταίρους- δανειστές της (ΕΚΤ- ΕΕ- ΔΝΤ).

Δεύτερο: Παρόλο που δεν θα αποκαλύψει το κύριο, τη δημιουργία και την εγγενή σχέση του δημόσιου χρέους με τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής - αυτό είναι δικό μας επιτακτικά αναγκαίο και δύσκολο καθήκον- εντούτοις υπάρχει η δυνατότητα να αποκαλύψει στο λαό, το πως διογκώθηκε, σε ποιον, και γιατί το χρωστάμε. Αυτό το δευτερεύον, σε σχέση με το κύριο, αλλά το σημαντικό, ας μην το υποτιμάμε και πολύ περισσότερο ας μην το απαξιώνουμε. Γιατί με αυτά τα στοιχεία μπορεί να αλλάζουν οι συνειδήσεις των ανθρώπων κάτω και από τη δική μας επίπονη δουλειά. Να πλήξουν το αστικό επιχείρημα πως «όλοι μαζί τα φάγαμε». Να οπλίσουν το λαό απέναντι στην αστική προπαγάνδα όπως: «Πως είναι δυνατόν να δανείζεσαι από κάποιον για να πληρώσεις τους μισθούς και τις συντάξεις και μετά να του λες δε σε πληρώνω, γιατί έτσι γουστάρω; Είναι τίμιο αυτό; Ο Ελληνικός λαός έχει φιλότιμο πληρώνει τα χρέη του δεν είναι τζαμπατζής.»

Μήπως όμως αγνοούμε την ικανότητα του ΣΥΡΙΖΑ να ασκεί κυβερνητική πολιτική και ταυτόχρονα να οργανώνει και την αντιπολίτευση ώστε να ενσωματώνει εντός των ορίων της πολιτικής του όλα αυτά; Υπάρχει όντως τέτοιος κίνδυνος. Ωστόσο η μη παρέμβαση μας σε τέτοιου είδους επιτροπές βλέπει μόνο τις δυσκολίες και όχι τις δυνατότητες, δείχνει έλλειψη αυτοπεποίθησης στην πολιτική μας.

Μήπως όμως προσπαθήσει η κυβέρνηση να αξιοποιήσει ένα πόρισμα που θα προτείνει τη διαγραφή ενός μέρους του χρέους ως διαπραγματευτικό χαρτί για να επιτύχει την απομείωση του χρέους μέσω έξυπνων σουαπς, επιμήκυνση των δόσεων, μείωση των επιτοκίων και ρήτρα ανάπτυξης; Πιθανόν να επιχειρήσει να το αξιοποιήσει. Το αν το καταφέρει θα εξαρτηθεί τόσο από το βάθος του πορίσματος, αλλά κυρίως από την αντίδραση του μαζικού κινήματος.

Αν το κίνημα ισχυροποιείται τότε αυτό δεν θα ναι εύκολο αφού μια τέτοια μεθόδευση ενέχει τον κίνδυνο η κυβέρνηση να καταστεί καταγέλαστη, αφερέγγυα και αναξιόπιστη όχι μόνο στα μάτια των μελών του ΣΥΡΙΖΑ αλλά και όλου του λαού.

Αλλά ας υποθέσουμε και το απίθανο. Έστω ότι η κυβέρνηση αλλάξει στάση και υλοποιήσει τη στάση πληρωμών και τη διαγραφή ενός μέρους του χρέους, τότε αυτό θα 'ναι θετικό, αρνητικό, ή θα δημιουργεί νέες δυνατότητες και καινούριες δυσκολίες; Είναι γνωστό από την διεθνή εμπειρία ότι αστικές κυβερνήσεις ή κυβερνήσεις που είχαν έστω και την ανοχή της αστικής τάξης έκαναν στάση πληρωμών και διέγραψαν μέρος του χρέους τους, όχι για να ασκήσουν φιλολαϊκή πολιτική, αλλά για να επανεντάξουν από καλύτερες θέσεις την αστική τάξη της χώρας τους στο διεθνή αποικιοκρατικό καπιταλιστικό καταμερισμό εργασίας. Άρα ακόμη και η διαγραφή του χρέους δεν αρκεί επομένως από μόνη της.

Γι' αυτό και εμείς τη συνδέουμε, σωστά, με τους υπόλοιπους στόχους: με την αντικαπιταλιστική έξοδο από το ευρώ και την ΕΕ, με την κρατικοποίηση των τραπεζών και των στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεων και στους τρεις τομείς της οικονομίας, με την έξοδο από το ΝΑΤΟ κλπ. Κάτι τέτοιο δεν μπορεί και δεν θέλει να κάνει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ -ΑΝΕΛ γιατί έχει κάνει σαφή επιλογή, να πληρώσει το χρέος, να κινηθεί εντός του ευρώ και της ΕΕ, τελικά να διαχειριστεί τον καπιταλισμό και την κρίση του. Γι αυτό κι εμείς κρίνουμε τη γενική πολιτική της κατεύθυνση με βάση το δικό μας πρόγραμμα και ως αριστερή, εργατική αντιπολίτευση, δε δείχνουμε ανοχή ή κριτική στήριξη.

Το ζήτημα δεν είναι αν η ΕΛΕ έγινε από την κυβέρνηση σε συνεργασία με την πρόεδρο της βουλής ή αν ήταν μια αυθαίρετη προσωπική επιλογή της τελευταίας. Το ζήτημα είναι αν υπάρχει αντικειμενικά η δυνατότητα κι αν μπορεί το λαϊκό κίνημα να αξιοποιήσει την ΕΛΕ στην πάλη του για την παύση πληρωμών και τη μονομερή διαγραφή του χρέους. Το ΚΚΕ και μεγάλο μέρος της εκτός των τειχών Αριστεράς απαντούν όχι και είναι αντίθετοι απέναντί της. Αυτή είναι η μια πλευρά.

Υπάρχει όμως και η άλλη πλευρά. Η πλευρά που αποδέχεται πως υπάρχουν δυνατότητες με γνώμονα την ανάπτυξη του κινήματος. Που σημαίνει πρωτίστως στήριξη και έμπρακτη ανάπτυξη σε κλάδους πόλεις και χώρους δουλειάς της Κίνησης Διαγραφή του Χρέους Τώρα. Παρέμβαση και μέσα από την Επιτροπή Αληθείας Δημοσίου Χρέους ώστε το πόρισμά της ή το δικό μας ξεχωριστό πόρισμα να είναι αξιόπιστο και ικανό για να το εντάξουμε στην πάλη μας για τη στάση πληρωμών και τη μονομερή διαγραφή όλου του δημόσιου χρέους. Επίγνωση και κατάλληλη προετοιμασία του λαού ότι ο δρόμος για τη μονομερή διαγραφή του χρέους δεν θα 'ναι στρωμένος με ροδοπέταλα. Θα 'ναι δρόμος σκληρής ταξικής σύγκρουσης που απαιτεί τον ενεργό και πρωταγωνιστικό του ρόλο. Που θα περάσει τελικά από την επαναστατική κατάσταση και τη δυαδική εξουσία και θα ολοκληρωθεί με την κατάληψη της εξουσίας από την εργατική τάξη και τα σύμμαχα στρώματά της που έχουν συμφέρον από μια τέτοια εξέλιξη.

* Μέλη της Κίνησης Διαγραφή του χρέους τώρα!

Δημοσιεύτηκε στο ΠΡΙΝ 19/4/2015